

СЛАВЯНИНЪ

ГОДИНА IV.

Русчукъ 15 Януарий 1883.

БРОЙ 54

Излиза два пъти въ седмицата вѣска:

Срѣда и Събота.

Цѣна

За година . . . 5 ср. рубли зовн.
За шестъ месеци 3 ср. рубли

Сичко, което са отнася до вѣстника, надписана са направно до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени пиета не са приематъ.
Ражкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:

За всеки редъ при пръвъ пътъ 20 стот.
За " " " вторий пътъ 10 "

София, 4 Януарий 1883.

За Редакцията на в. „Славянинъ“.

Народното Събрание държѣ днесъ— 4 Януар. подъ прѣдсѣдателството на Пв. Симеоновъ XIII-о си засѣдание. Слѣдъ прочитание протокола отъ послѣдното засѣдание, генералъ Соболевъ отговори отъ трибуната на двѣтъ нему отправени запитвания. Въ отношение на кореспонденцията изъ Солунъ напечатана въ „Работа“, той каза, че въ тая дописка са неговори, че Българското правителство помагало на македонскитѣ училища; ако ли подобно нѣщо правятъ българскитѣ граждани, отъ гдѣто и да биле, то е съвършено други въпросъ; всеки българинъ може да дава лептата си за поддържане училищата гдѣто ще и когато ще. Освѣтъ това, каза той, тая кореспонденция не са е взела за истинна и отъ самата редакция на в. „Работа“, поспеже въ 31-й си Н-ъ, той вѣстникъ направи нейното опровержение. Колкото са отнася до наказанието на редактора на казанний вѣстникъ, то министра прибави, подобно нѣщо не може да бжде, прѣди да са даде подъ еждъ, който е само въ право да наказва подобни прѣстѣпления.—Аргументъ 26 чл. отъ закона за печата. Върху горното изяснение живо протестира Минчо Цачевъ, който мисли, че обнародването на Солунската кореспонденция въ „Работа“ е станало умишлено, за да са компрометиратъ българскитѣ учители въ Македония прѣдъ турската власт. Той настояваше да се накаже редактора, тѣй като за това билъ компетентъ министра, както вече е общоизвестно съ постѣпката му спрямо нѣкои български вѣстници, които е въспиралъ и редакторитѣ на които онъ самъ наказва.

Слѣдъ това Шивачевъ искаше да са задоволи интерпелатора отъ обясненията на министра, толкова повече че Нар. Събр. не може да дава кой редакторъ подъ еждъ, когато за това си има законъ.

Върху това имаха да говорятъ още нѣколко отъ прѣдставителитѣ. Нъ защото министра указа, че той въпросъ е твърдѣ деликатенъ, и че по-добрѣ би било ако върху него са прекрати всяко понататѣлно разискване въ каммерата, което би компрометирало, отъ колкото да донесе нѣкоя полза, то Нар. Събр. намѣри за добро да са неговори вече нѣщо върху той въпросъ.

Вторий отговоръ на министра Соболева относително Силистр. Окр. Съвѣтъ бѣ, че Силистренскій окр. управителъ бѣ, че питалъ на два пѣти телеграфически, какво трѣба да са прави съ турското население, което настоявало да дава своитѣ бюлетини на турскій языкъ? Понеже министра не намѣрилъ въ избирателний законъ членове, които да казватъ изрично, че написването на бюлетинитѣ трѣба да става само на официалний языкъ, то той отговорилъ на Силистренскій управителъ, да дозволи на тур-

скитѣ гласни да гласуватъ на турски, нъ забелѣжилъ, че турскитѣ подписи трѣбало да са прѣведатъ отъ бюрото на български.

Интерпелаторътъ Минчо Цачевъ мисли, че въ тоя случай е виноватъ касационний еждъ, който е касиралъ трима отъ най-добритѣ депутати на Българскій народъ, съ което са е нанесла една пагуба на касата отъ 10—12,000 лва, и, който далъ криво тълкувание на думата „грамотенъ“, като прибави, че всяко тълкувание отъ страна на Върх. Съдъ било като законъ.

Шивачевъ разясни като какъ е разбирало народното прѣдставителство въ прѣдшнитѣ събрания рѣчьта „грамотенъ“, че не може да иска кой наказанието на Върховний касаци. еждъ, и че запитователътъ трѣба да остане благодаренъ на министерското обяснение.

Дуковъ говори тѣже, че Нар. Събр. нѣма право да прѣвѣрѣва рѣшенията на касационний еждъ, защото ако бѣше имало събранието подобно право, то прѣдставителитѣ би трѣбало да питатъ: на какво основание са касираха Софийскитѣ депутати, които бѣха най-законно избрани? Ш-це да са допита, защо Начевичъ въ Варненскитѣ избори отъ 4-й по редъ споредъ гласовѣтъ, е станалъ 3-й на мѣсто варненскій Мюфтия, който е сега касиранъ, и че защо да са непита, на какво основание Варненскій управителъ Жебаровъ е могълъ да прави подобно беззаконие, безъ да остане ненаказанъ?

Върху тоя въпросъ говориха еждо по нѣколко пѣти: Начевичъ, Вълковичъ, М. Веловъ. Нар. Събр. най-послѣ прие прѣдложението на Шивачева, че 46 чл. отъ избир. законъ, трѣба да са изтълкува отъ министерството, което да яви това, прѣди да станатъ допълнителнитѣ избори.

Слѣдъ това са прочете отговорътъ на прошенията на Р. Димитровъ. Министрътъ на войната, чрѣзъ свой комиссаръ, яви, че казанний трѣбало да са накаже по неакуратно изпълнение на контракта. Обаче, ако Събранието намѣри за добро, то може да рѣши да са завърнатъ на Р. Димитровъ 998-тѣ лва. Министерството противъ това нѣмало нищо. По отговорътъ на това прошение говориха и то по нѣколко пѣти: Бошняковъ, Шивачевъ, Цачевъ. Нар. Събр. обаче прие, като са има въ съображение бедността на просителя, да му са даде горното количество.

Подиръ десетъ минутенъ отпущкъ са почна второто и послѣднѣо четение на законо-проекта по отчетността на бюджета, който са гласува глава по глава. Поправки нестанаха почти никаква, ако и да имаше опити отъ нѣкои депутати—Министри. Всяка поправка са мисляше за прѣдложение, и защото споредъ правилника, прѣдложенията трѣба да са внасятъ съ изисканото число гласове, то и нуждитѣ поправки отпаднаха! Ето като какъ разбиратъ конституционний

рѣдъ сегашнитѣ министри и прѣдставители! Работата е тѣй курioзна, цето всеки си задаваше въпроса, защо става второто, послѣднѣото четение на единъ законо-проектъ, когато не ще могатъ да ставатъ никакви поправки?—Не трѣба да забравимъ, че Шивачевъ разбираше това по-добрѣ и отъ самитѣ министри депутати!

Въ дневното засѣдание са явиха още двѣ нови интерпелации, на които числото, утѣриватъ, било доволно голѣмо. 1-та интерпелация направи М. Цачевъ. Той пита: защо ежд са заржчали униформи за еждбнитѣ чиновници, и защо ежд са отпущнали отъ касата 15,000 р. кредитни, когато подобно нѣщо са не прѣдвизда въ бюджета?

Теохаровъ, даде на кратко изяснение, че тѣзи рубли ежд дадени въ авансъ, че тѣ са пазятъ въ петербургската банка, и че тѣ ще са повърнатъ на дирѣ. По-подробни свѣдѣния върху това нѣтъ да даде, въ нѣкое отъ слѣд. засѣдания, тѣй като всички документи са намѣрватъ въ министерството на правосъдието, а не въ неговото министерство.

2-та интерпелация направи Шивачевъ. Той пита: защо русскій юристъ Селиванскій е назначаванъ и пакъ назначенъ чиновн. въ мин. на правосъдието, когато, както са знае, чуждитѣ юристи не трѣбало да са назначаватъ на други служби, освѣтъ за прокурори?

Теохаровъ каза, че Селиванскій билъ назначенъ още отъ ексъ министра Каравеловъ за чиновникъ въ министерството на юстицията, а поспеже било опрѣдѣлено, чуждитѣ юристи да бждатъ само прокурори, то го назначилъ за такъвъ при Апел. Съдъ. А защо е назначенъ изново при министерството на Правосъдието, то ще даде по-ясно обяснение въ слѣд. засѣдание.

Слѣдъ горнитѣ запитвания са прочете отговора на министерството по прошенията на 24-тѣ чиновници отъ статист. бюро, които искаха да имъ са отпущнатъ, както на другитѣ въ столицата чиновници, квартирни. Министерското рѣшение бѣ, подобно нѣщо не може да стане, защото тѣзъ чиновници ежд временни или извъредни. Върху това дискутираха: Дуковъ, Шивачевъ, Теохаровъ, Бошняковъ. Нар. Събр. рѣши да остане въ сила рѣшението на министерството, и слѣд. да остане прошенията на казаннитѣ чиновници безъ послѣдствие.

Идущето засѣд. ще стане утрѣ. Дневенъ редъ: прошения и пакъ интерпелации.

София, 5 Януарий 1883.

За редакцията на в. „Славянинъ“.

Днесъ—5 Януарий подъ прѣдсѣдателството на Пв. Симеоновъ стана XIV засѣдание. Прочетоха са 16 прошения отъ разни страни и лица испратени до Нар. Събр., които са прѣпратиха, споредъ рѣшението на прошетарната комиссия, до министерствата за понататѣл-

ното имъ разгледване и крайно рѣшеніе. Мѣжду казаннитѣ прошения забѣлжительно бѣ прошеніето отъ нѣколко кметове и общини изъ Кюстендилско. Ви вече знаете по какъвъ начинъ е било подписаното, тъй като още на време ви испратихъ протестътъ срѣщу насиліето на властѣта. (В. „Славянинъ“ бр. 48, 1882 г.). Върху това говориха: Шивачевъ, Дуковъ, Начевичъ и Минчо Цачевъ. Първитѣ искаха да остане прошеніето безъ послѣдствие; третий настояваше да са испрати на министерството на Вѣтр. дѣла, а послѣдний прѣдлагаше да са накаже г. Карамановъ, като са отчисли отъ службата прѣдседателъ на окръжний съвѣтъ. Народното Събр. рѣши да са испрати казанното прошеніе на министерството, което да направи споредъ както види за добро. Излишно е да спомѣнувамъ, че сегашното народно прѣдставителство можаше да рѣши да са накаже г. Карамановъ, та да са констатира още единъ пѣтъ прѣдъ свѣтътъ, до колко събранието разбира отъ правата си.

Днешното засѣданіе е особено забѣлжительно, защото станаха доста живи разисквания по въпросътъ за драгунитѣ. Върху това настоятелно говориха: Шивачевъ и Минчо Цачевъ. Тѣ искатъ да са изработи особенъ законъ за бъдущата ни жандармерия, та да може да са опрѣдѣли нуждното за обдържаніето и количество, прѣди да са вотира бюджета за финансовата 1883 год. Да, тѣ мислятъ, че бюджета нѣма да са гласува прѣди да стане това; обаче работата са показа съвѣмъ опачна. Мин. Соболевъ кратко, нѣ ясно благоволи да забѣлжи, че волята на Нег. Вис. била, прѣобразуваніето на драгунитѣ въ жандармерия да стане не отведиждъ, нѣ постѣпенно. И така, прѣдложението на Шивачева, подкрѣпено отъ Цачевъ, остава за друго може би по-благоприятно време.

Въ слѣдствие на възбуденій отъ Минчо Цачевъ въпросъ: да ли е възможно, и слѣдъ диганіето на военното положение, да слѣдватъ военнитѣ мѣрки? са опрѣдѣли пето-членна коммисия състояща отъ Г-да: Геровъ, Бошняковъ, Бурмовъ, Цачевъ и Теофиъ бей, която да са споразумѣе относително това съ г-нѣ министра на войната.

Съ княжески указъ са внесе законопроектъ за уреждане на черковата въ княжеството; казанний законъ е изработенъ споредъ ексархийскій уставъ.

Идущето засѣданіе ще стане на 8-й Ян.—На дневенъ редъ е, разгледване законопроектъ за банката, за конвенцията мѣжду кралство Сърбия и княж. България.

София 8 Януарий 1883 г.

Въ днешното си XV-о засѣданіе Нар. Събр. въ София има доволно важни дебати, за които ще са погрѣжа въ настоящето си до колкото ми е възможно да изложя. Слѣдъ прочитаніето на XIV протокъ, Шивачевъ захвана отъ трибуната своитѣ изяснения по прѣдложението си, което беше напечатано на особенни листове и раздадено на депутатитѣ. Ето съдържанието на неговото прѣдложение:

1. Драгунскій корпусъ са опищожава окончателно.

2. Да са организира нова жандармерия, която да са тури подъ прямото и непопрѣдствено разположеніе на граж-

данскитѣ административни власти, съгласно закона за окръжнитѣ управители и околийски началници, утвърденъ отъ Н. Вис. съ ук. № 674.

3. За тая цель да са покани г. Министеръ на Вѣтр. дѣла да направи нуждитѣ разпореджания за приготвението на законопроектъ, относително организацията на новата жандармерия.

4. Тоя законопроектъ съ княжески ук. да са внесе на разгледване и обсъждане въ държ. Съветъ.

5. Слѣдъ приеманіето на този законопроектъ отъ държ. съвѣтъ, да са прѣдстави въ Нар. Събр. за прѣгледване и утвърждение бюджета за съдържаніе жандармерията, още прѣзъ течението на тая сесия и прѣди вотираніето на бюджета.

6. До утвърждение устава и бюджета на жандармерията, драгунскія корпусъ да са расформира незабавно и да са даде на разположеніето на гражданското вѣдомство, като са введатъ правилата които дѣйствоваха прѣди днешната организация. Суммитѣ за исплащаніето платитѣ на останалитѣ бивши драгуни на служба за настоящій мѣс.— Януарий — да са взематъ отъ кредита на военното М-во по установения редъ.

7. Да са покани г. М-ръ на Вѣтр. дѣла да вѣзе въ споразумѣние съ военното М-во за приготвување уволненіето на излишнитѣ чинове за новата жандармерия, като: драгунскій началникъ, фелдфебели и пр. косто трѣба да стане най-късно до 1 Февр. т. год.

Мотивитѣ на Шивачева за подаваніето на горното предложение бѣха, че сегашний драгунскій корпусъ, не може да гарантира ни честта ни имота, и живота на гражданитѣ въ княжеството. Това не е никаква полиция, нажалено казваше той, а просто анархия. Най-патриотически зовѣне народното прѣдставителство да приеме прѣдложението му, и да облекчи съ това народната нужда. Прѣдседателя го напоми нѣколко пѣти да не държи подобенъ тонъ и да не излиза вънъ отъ прѣдмѣта си. „Азъ не съмъ са отстранилъ отъ прѣдмѣта си“ развъмнувано отговаряше ораторътъ. „Азъ искамъ полиция каквато е необходимо пуждна намъ, полиция, която да е сходна съ обичайтѣ ни, тукъ е България, русска полиция не ни трѣба“ . . .

Върху казанното прѣдложение говориха: М. Велювъ и Л. Дуковъ. Послѣдний са съгласяваше съ патриотическото настояване на Севлиевскій прѣдставителъ, нѣ забѣлжи, че никои не трѣба сега да се жалува, тъй като 23 чл. отъ прав. забранява на Нар. Събр. да мисли за подобни пѣща. Когато приемаме закони, каза той, трѣба да не акламираме тъй лекомисленно, нѣ да размисляме основно. Този членъ ни вързова рѣчѣтъ. Това вече не е наше право. Ний имаме прѣдъ видъ извъпрѣднитѣ пълномощия. Имаме си князь. Нека неплачемъ. Той знае всичко, което ни е нужно. Той нѣма да ни остави да търнимъ, ако ни наистина ни мжчатъ драгунитѣ. Прочемъ вѣко понататѣшно разискване е неумѣтно вече въ настоящето събрание!

И тъй, ви видете, че 23-й членъ отъ регламента още въ началото на сесията дойде да затруднява прѣдставителството. Не сте забравили, че тоя членъ бѣ причината, да отетѣни Варненскій депутатъ отъ събранието и да сложи честно и благородно своя мандатъ. Днешното разискване дойде най-ясно да похвали поведѣніето на г. Миреки и да

потвърди неговото протестиране, съ което той указа на врѣме ограничението на прерогатива на обикн. Нар. Събр. Нѣ зацо много глаголанія? Факта е достаточенъ.

Ген. Соболевъ и тоя пѣтъ кратко отговори, че княжеското правителство е наклонно да удовлетвори желанието на събранието. Обаче въпросътъ билъ твърдъ сериозенъ, за това върху него трѣбало да са пообмисли, и че въ идущий четвъртъкъ цѣлъ да каже върху него послѣдното си слово.

Прѣдложението на г. Министра са прие отъ Нар. Събр.

Подиръ петъ минутенъ отпускъ, са чете законопроектъ относително селскитѣ учители. Тоя законопроектъ е изработилъ министерскій съвѣтъ, въ слѣдствие, както знаете, на Шивачевото прѣдложение. Основата му е, че селскитѣ народни учители ще са освободятъ отъ военната повинность въ продължение на 5 години. Обаче тѣ ще бждатъ призованни както другитѣ повобранци, съ разлика само, че послѣднитѣ ще са упражняватъ редовно, а селскитѣ учители само презъ време на ваканцията отъ 15 Май до 15 Септемврий, сир. само четире мѣсеци прѣзъ годината. Върху това дискутираха: Министеръ Кауларевъ, Начевичъ, Шивачевъ, Дуковъ, Цачевъ, Бобчевъ, Велювъ, Прѣславскій и Аневъ. По това са явиха три разни мѣнния: 1) ако са дава право на селскитѣ учители, подобно трѣба да бжде и съ градскитѣ; 2) Нетрѣба да са дава никакво право, защото § 19 ал. г. отъ законътъ за повобранцитѣ е прѣдвидѣлъ венчко; 3) прѣдложението на министерскій съвѣтъ е законъ по нужда, и трѣбало да са приеме безъ измѣненіе. Нар. Събр. по явно гласоподаване прие постановленіето на Министерскій Съвѣтъ.

Забѣлжительно бѣ разискваніето по тоя въпросъ, защото стана дума за значението „Народни училища“ и за посѣщаваніето на селскитѣ дѣтца. Намъ сж невидѣха твърдъ блѣскави убожденията на Прѣславскій митрополитъ относително малкото посѣщаваніе на селскитѣ училища прѣзъ мѣсецитѣ Май и Юний, ако и да са посрѣщнаха, споредъ обичая, съ ржкопѣквания. Ще може ли Н. Преосв. да ни докаже, че и въ балканскитѣ страни училищата сж испразднели по Май и Юний, тъй както въ провинційско, гдѣто той даже това лѣто ходилъ да прѣгледва? — Тоя аргументъ не бѣ тъй силенъ, както са стори на нѣкои. По-добрѣ би било, селскитѣ учители да са освободятъ съвѣмъ отъ военната служба, разбира са; за нѣкое време, отколкото да са приематъ въ военнитѣ редове въ продължение на четире мѣсеци прѣзъ годината. Ако ли пуждата прави изключения, то тѣ трѣба да станатъ поне за полза въ едно отношение. Практиката и времето ще ни докаже, че селскитѣ учители не ще бждатъ сжци войници, нито пакъ сжци учители.

Законопроектъ за пощенската и телеграф. конвенция на княжеството съ съсѣдното кралевство Сърбия са прие съ акламация.

Днесъ са раздаде на прѣдставителитѣ извъпрѣдната корреспонденция на министерството на Вѣнни. дѣла и неповѣданіята. Това, види са, запълня българската „зелена книга.“

А тъй като законопроектъ за народната банка не бѣ приготвенъ за рапортиране, и като нѣмаше друго да са раз-

мѣжда, прѣдседателя закри днешното заседание.

Днесъ както галеритѣ, тъй и опрѣдѣленитѣ мѣста за чуждитѣ агенти бѣха прѣвѣлени съ слушатели. Мѣжду публиката бѣха: Т. Икономовъ, Григорий Доростоло-червъ, Д-ръ Янкуловъ, г. Гешовъ и пр. А мѣжду агентитѣ г. Кребелъ.

Въ идущий Понеделникъ 10 Ян. ще държи Нар. Събр. извънредно заседание.

Вчера прѣстигна въ града ни г. П. Р. Славейковъ. За дохожданието си той взелъ прѣдварително дозволение.

Тукъ е, както знаете, коресподента на „Нов. Времѣ“ г. Молчановъ. По желанието на г. Соболевъ, и подъ ржководството на г. Молчановъ, щѣлъ наскоро да са издаде на бѣлъ свѣтъ новъ вѣстникъ „Балканъ.“ Въ тоя вѣстникъ щѣли да пишатъ Г-да: Др. Браделъ, Молловъ, Сарафовъ, Теохаровъ, Пречекъ, Ковачевъ, Гюзелевъ и др. Числото на тия, що сж обѣщали възлиза на 30! Нѣкои ужъ са разкаjali за обѣщанието си! Базиса на казанитѣ Г-да билъ да пишатъ умѣренно, да държатъ разумната (sic!) срѣда и да веѣятъ редъ и законность въ отечеството ни. Тѣ можахъ, увѣряватъ, да са изказватъ прямо срѣщуправителството, което давало морално и материално поддържане. Честита България! Видѣ щемъ до колко ще сполучи тоя чужди „Балканъ,“ да свири съ народенъ гавалъ и да събужда заспалия Българинъ. Май гѣстата мъгла, която покрива горизонта на български Балканъ, не може тъй лесно и искусно да са распрѣсне. Грѣшнитѣ хорница обаче сж длъжни да чукаатъ и да са увѣрятъ. Надѣждата, тоя балсамъ за нараненитѣ сърдца, е за щастливитѣ и за злочеститѣ. Нека тършимъ!

Вчера стана първий княжески балъ въ новий палатъ. Присѣтствовали всички висши военни и граждански чиновници. За това бѣха поканени прѣдседателя на постоянний комитетъ и градск. кметъ изъ Пловдивъ. Както увѣряватъ, балътъ станалъ твърдѣ блѣскъвъ. Българскитѣ мадами и мадемоазели биле извънредно деколтирани, а това ужъ не направило добро впечатление на мнозина. Нѣкои отъ прѣдставителитѣ биле въ народенъ костюмъ. Въобще закускитѣ биле прѣвѣходни, а шампанята изрѣдна. За редътъ на танцътъ нѣмало що да са каже. Кривичко било на нѣкои патриоти, гдѣто поне единъ пѣтъ са не играло нашето народно хоро! Съ една рѣчь балътъ билъ повѣче европейски.

ДОПИСКИ.

Руссе 14 Януарь 1883 г.

Господине Редакторе.

Моля да вмѣстите слѣдующитѣ редовце въ колониитѣ на единъ отъ по близкитѣ броеве на почитаемитѣ Ви Вѣстникъ.

Извѣстно ви е, че въ града ни съществува Дружество подъ название „Сединение.“ Но нека видимъ, да ли всякой отъ членовѣтъ му, се ржководи по устава или не? Азъ мисля че, всѣкий като прочете доизложеното, ще узнае до колко нѣкои отъ членовѣтъ му се стремятъ и желаятъ напредъка на това дружество когато тѣ сами, причиняватъ раздори, и несъгласие мѣжду членовѣтъ и съ своитѣ си егонистически користни цѣли, за да испълнятъ неприятното си предначертание обещаващо, лжжатъ, само и само дано сполучатъ въ най лошото си намѣрение т. е. разорението на дружеството.

На 9 й Януарий т. г. азъ като познатъ съ дружественитѣ членове, бѣхъ поканенъ отъ одного да посетя Дружеството, като се бѣхъ рѣшилъ даже да се запиша членъ и трудъ за доброто му, както и ми доз-

волиха да бѣда слушатель въ заседанието съгласно чл. 34 отъ устава. — Който гласи слѣдующето: „всѣкой желающъ има право да бѣде слушатель на Дружественитѣ заседания до 2 пѣти, безъ да гласоподава, а на третий пѣтъ му се поднася листъ за записване.“

Слѣдъ отваряние заседанието и прочитание протокола, единъ отъ членовѣтъ, който ако, и да бѣше уведомялъ Председателя, че ще държи речъ съгласно членъ 13 отъ устава, който казва: „когато вѣкой отъ членовѣтъ са е приготвилъ да държи сваска, прѣдварително уведомява Председателя за това,“ на което съдържането бѣ доста логично, не му позволиха, като възразиха, че имали да рѣшаватъ други въпроси, които повасятъ на гайдата имъ, отъ които по важень билъ, отеряивание настоятелството отъ длъжностъ, което спорѣдъ както се научихъ било се избрало по явно вишегласие отъ членовѣтъ на 5 й Януарий т. г. съгласно съ чл. 14 отъ устава, който гласи: „Дружеството избира отъ помѣжду си петочленно настоятелство, състоище отъ Председатель, Подпредседатель, Секретаръ, Кассиръ и Книгохранитель.“

При разискванието на този въпросъ, азъ заблязахъ доста разногласия, по слѣдствие на което се пое ви и раздвоивание на членовѣтъ, отъ които единѣтъ (по развититѣ) поддържаша новозбранито настоятелство, съгласно устава, а другитѣ които сж причинителитѣ на това раздвоивание и закисняване осжществяване на благотѣлната цѣль, която има Дружеството, искаха сваянието му, основающъ се на чл. 39, който гласи: „ако $\frac{1}{4}$ отъ членовѣтъ заявятъ недовѣрието си върху който и да е отъ настоятелитѣ, той е длъженъ да даде отчетъ за дѣлата си, или са назначава особна комиссия за изслѣждане.“ Да! господа членове, които се трудите за разорението и опадокътъ на това благоугодно заведение. Наместина, че изложениятъ членъ гласи: „Ако $\frac{1}{4}$ отъ членовѣтъ заявятъ недовѣрието си върху кой и да е отъ настоятелитѣ, той е длъженъ да даде отчетъ за дѣлата си, или се назначава особна тричленна комиссия за изслѣждане,“ но ви, искахте ли отчетъ за дѣлата имъ, или назначихте ли поне една комиссия да разгѣда дѣлата изъ и смѣтитѣ амъ? И най послѣ, какво недовѣрие Вий показате къмъ тѣхъ, когато тий не са приели отъ бившето настоятелство нито аспра, което както се научавамъ имъ е и отказвало???

И Вий вмѣсто да са съобразявате съ 39 членъ отъ устава, когото имате въ ржцѣтъ си, само за обрзець, позволихте си да ги ржчете разорители, съ една речъ обсипахте ги съ такива души, които може да ги поднесе само единъ най нечувствителенъ човѣкъ.

Ималъ сжмъ честта, господа членове, да узная историята за съставянието на това Дружество, което го осквернявате и като си представя, какви трудове сѣте полагаали за съставянието му и сравни съ тия, които полагаите за събарянието му, то ми иде да заплача съ кървави сълзи и окая Вашата амбициозна, каприциозна и егонистическа постѣпка! Дано Всевишния увѣичѣ настоящето ми съ усѣхъ, като подѣлитува да нажали дълбочинитѣ на сърдцата Ви и ви отклонитѣ отъ злитѣ помисли, тъй щото да си подадете ржка съ ржка за помощъ и наченате да дѣйствувате за успехътъ на Дружеството, така както преди раздвоиванието му сте дѣйствували.

За сега толкосъ, другъ пѣтъ повече и на явъ имѣната на ония, които сж причина на сичко.

Единъ зритель.

Дръново 10 Януарий 1883 г.

Г-не Редакторе!

Моля вмѣстете насгонитѣ ми нѣколко редовце въ стѣлбовѣтъ на почитаемия ви вѣстникъ „Славянинъ.“

Ще остана проклитъ отъ монѣ съзаклятници които са ма задлжжили да испратъ написанитѣ тукъ нѣ колко редовце до васъ, ако не испълнятъ обѣщанието си.

Г. Редакторе! извѣстно ви е отъ зачало какъ се рѣши отъ Народното Събрание, да се даджъ на поборницѣтъ по 200 лева и по тридесетъ и петъ дюлюма ницъ; за паритѣ останахме крайно зарадвани, но и тѣ отидоха науето, съ тѣхъ намѣсто да си купимъ земе дѣлчески съчева или потрѣбности, то тѣ отидоха за масрафи да ходимъ ту до чифлицѣтъ си, ту до отечеството си. Правителството ни дади земя, а селянитѣ не ѣхъ даватъ! до сега сме ся скитали немилы и не драги, но ще ся скитамы още малко врѣме, ще дойде голѣмъ день малка пита!... както виждаме сега не трѣбало да ся скитаме отъ зачало по Шипченский Балканъ и по други дивашки мѣста, а трѣбало сѣкий да си е гледалъ работата, а ако бѣхме си глѣдали работата, нещеше да ни е срамъ да ходимъ изъ чаршиитѣ, защото нашитѣ граждани, щомъ виджѣтъ нѣкого отъ насъ поборникъ, почватъ да ни подиграватъ, а ако нѣкой поборникъ, качи медали, почватъ да го подиграватъ, че сме качили конски петали! Ахъ Боже!!! видишъ ли правдинитѣ на братията ни, да ли ще дойде втори такъвъ день да страдатъ и тѣхнитѣ синове както сме страдали ний, че да виджѣтъ какъ е?... За сега толкосъ, други

пѣтъ ще ви опишж по на пространно какъ се обхождатъ нѣкои Г-да съ насъ.

(Нѣколко Ополченци.)

г. Севлиево 10 Януарий 1883 год.

Г-не Редакторе!

На 6 й 7 й и 8 й того членовѣтъ отъ търговското дружество „Надѣжда“ на служивитѣ войскари въ г. Севлиево за въ полза на училището и читалището „Росница“ представиха трагедията Стефанъ Караджа и въ заключение комедията Поевропѣйченъ Турчинъ.

Имаше многочиселна публика и песитѣ въобще много сполучливо се играха.

Единъ зритель.

С. Ботево 12 Януарий 1882.

Г-не Редакторе!

Като човѣкътъ, който сжмъ живялъ въ това село мисля, колко да е, имамъ право отъ човѣченщина точка зрѣние да сподѣлямъ отзиватъ както на добринитѣ тъй и злнитѣ, които са отражяватъ за него. За това като прочетохъ 51-ий брой на уважасний ви вѣстникъ останахъ наскърбенъ относително дописката за с. Юшенани, Добрич. околия. Дописникътъ си казва правото. Това село прѣди войната (1876 г.) не само че са гордѣне съ черквата и училището си, нѣ че и хората му са отличаваха колко да е мѣжду другитѣ селчане. Сжщо и азъ като пожѣлахъ да са ржкоположа за свѣщенникъ, прѣдварително посѣтихъ това село и ми са видя много добро, и наистена че бѣше, за което са и ржкопоможихъ. И днесъ като чувамъ такъвъ отзивъ за това село много ми е жално. Защо черквата имъ да стои до днесъ недоправена?! Азъ зная, че Юшенлийци иматъ голѣма рѣвноостъ за чърква и училища. Какъ би могли да търпятъ 4-5 год.!! Колкото за учителя имъ Д. М. Мамарчовъ, изъ сжщото село, е достоинъ да отговаря на званнето си (учителствувалъ почти 8 год.), както бѣше и бившия имъ учитель С. С. Мировъ изъ сжщото село. При това, г-не редакторе, въ заключение ще кажа, или горкитѣ селяни не са са сдобили съ добъръ свѣщенникъ, или онѣзи хора, които са залѣгали за направата на чърквата са измрѣли!... Нѣ азъ сжмъ увѣренъ, че до гдѣто има въ това село добри, разбрани хора съ добри водители, на скоро ще чуя да си подправятъ чърковницата: „Защото отъ хората е срамота и отъ Бога грѣхота“. Дай Боже, дано да бѣде тъй.

За сѣга като имъ жѣлая добъръ успехъ въ по скорото имъ сговаряние за поправянието на Богоугоднитѣ имъ заведекия, оставамъ въ надѣжда за по добъръ отзивъ.

Св. Илия Пв. Халачовъ
(въ с. Злокученъ Шумненско.)

РАЗНИ

Днесъ въ насъ едно писмо изъ Рахово, престига въ Руссе за 10 дни! Вижда са да отива въ София и отъ тамъ, се отправя за Руссе. Главното управление за прѣзъ зимата трѣбова да изнамяри по краткѣтъ пѣтъ за писмата отъ Рахово, Ломъ, Видинъ, Кула и др. да се неотправляватъ за София, по за Плъвенъ, а отъ Плъвенъ прямо на Свищовъ, а не за Ловечъ, Търново, Руссе. Въ Туреко врѣме имаше особена поща отъ Свищовъ, Никополъ, Рахово, Ломъ, Видинъ и писмата пристигахж по-скоро. Защо да нѣма особена поща отъ Плъвенъ за Враца, Рахово, Ломъ, Видинъ и т. н. когато този пѣтъ е по-згоденъ и по-краткѣтъ. Върху това управлението

трѣбва да размисли и да нареди пътуванието на пощата по най-краткитѣ пътищата, за да се незамедлява корресонденцията.

Съобщаватъ ни изъ Тутраканъ че мѣжду членовѣ на новосъздаденото имъ дружество, се появили нѣкакви си неспоразумѣния, лични докращения и непримѣрими повѣдения! Тия г-да печаканъ баремъ дружеството имъ да навърши 21 день въ миръ и тишина, а почнахъ да се обиждатъ и даватъ оставки! Ето защо въ насъ дружествата не тражтъ за дълго, ето защо неуспѣватъ. Ако небѣхмѣ толкова задирливи, ако се не докачахмѣ отъ каквото трѣба и не трѣба, ако умѣяхмѣ да се споразумѣваме, навѣрно и дружествата ни цѣха да тражтъ по дълго и да принесжтъ що годѣ полза на обществото, а така тѣ са отварятъ съ огромни разноски и затварятъ безъ да си постигнатъ цѣльта, за която сж биле съставени. Дано помнитѣ членове на това дружество поведжтъ работитѣ безъ да обръщатъ внимание, на онова което са сбива.

Писмата изъ Тракия адресирани за Гърция, се връщали обратно, отъ управлението на турската поща въ Цариградъ. До ново обявление, пощенскитѣ писалища въ Тракия, нѣма приематъ никакви корресонденции за Гърция. И това е единъ знакъ че Турция се организира по монголки!

Почна да се говори за Русенския Воененъ Клубъ, че ужъ билъ дѣлженъ едно доста значително окръжно число левчета, но въ същото врѣме ималъ и да зема отъ нѣкои лица, койго сж били и пили съ господжитѣ си на вересия отъ клубскитѣ пари, а не искали да си заплатятъ. Желателно е да се чужтъ имѣната на тия господиновици, които сж се хранили на клубски счетъ.

Говори се, че опредѣленитѣ Български офицери да заминатъ за Руссия, щѣли да си останжтъ на мѣстата. Казватъ че отъ тѣхъ още никой не билъ заминалъ.

Въ Пловдивъ се появилъ още единъ новъ Български вѣстникъ подъ названіе „Южна България,“ който ще излиза веднѣжъ въ седмицата, подъ редакцията на г. П. Драгановъ. — Настоящата година въ Тракия се раждатъ сѣкии день нови вѣстници, само жалното е че малко траятъ! Ако се роди единъ, умиратъ два! Появи се „Съединение,“ умрѣ „Независимостъ“ и „Редъ!“ Дано поже новитѣ траятъ по за дълго и да принесжтъ полза!

Деньтъ 4 Януаръ т. г. се празнувалъ тържественно отъ гражданѣ въ Пловдивъ, като день знаменитъ, въ когото се превзелъ отъ русскитѣ войски и освободилъ отъ турската власт. Кметъ отпразвилъ сърадователни телеграмми до сичкитѣ Г-да русски Генерали, които сж взели участие при превземаннето на градъ.

Изъ Ломъ получихмѣ една обширна дописка паявъ върху реалката. Въ неж са описватъ много работи, но понеже не е наредена както се следва и лицето което ъ испраца е неизвѣстно въ редакцията, то оставаме ъ безъ послѣдствие. Подобни дописки по-добрѣ е да се испрачатъ направо до самото Министерество на Нар. Просвѣщеніето, отъ колкото до редакциитѣ. Нека висшата властъ види какво се върши въ учебнитѣ завѣдения и да земе потребнитѣ мѣрки.

Мнозина отъ днешнитѣ чиновници биле на мнѣние, ако имъ са намалжтъ платитѣ, споредъ както се говори отъ камарата, щѣли да си даджтъ оставкитѣ. Нѣкои възражаватъ, че това отъ старна на чиновницитѣ

тѣ щѣло да покаже, че тѣ не служжтъ на отечеството, но за паритѣ! Въ сѣкии случай по-вѣроятно е, че заплатитѣ нѣма се намалжтъ. Има много постове за намаляване и обичтожаваніе, което е по-полезно, отъ колкото заплатитѣ на чиновницитѣ.

Въ Цариградъ по съвѣтитѣ на нѣкои лица Фуадъ паша пакъ билъ арестованъ. Султана слушъ противницитѣ на Фуада, само и само да може да си спокійно. Така мисли вижда се Султана, че ще може да се крепи на гнилия си престолъ, ако затваря тогосъ и оногосъ

Въ Добруджа работитѣ ставатъ отъ день на день по-сериозни. Правителството иска солдати а България отговаря: нѣмате право, на ли са обѣщахте, че за десетъ години, нѣма ни земате! — Видѣ-щемъ какъвъ край ще земе и тѣзи комедия въ Добруджа. Ромѣнското правителство, трѣбва да си устои на думата, да си испълне точно обѣщаніето.

Съобщаватъ ни изъ Ловечъ, че учителитѣ въ раястияне на четири мѣсци, не биле получили нито аспра срѣщу заплатата си. За празницитѣ змалъ съ лихва пари за разноски! — И това е голѣма похвала за Ловечъ (?), койго никой пакъ не е постѣпвалъ така съ своитѣ учители. Вижда се че нѣма кой да се грижи за училищата.

Единъ приятель изъ Бургаъ ни описва гордостята на тамкашнитѣ чиновници, които била безмѣрна и повѣче ги грозяла, отъ колкото да ги краси. Съ тѣзи си глупава гордостъ, тѣ не искали да знаятъ за никакви обществени работи, нито за полезни предприятия; гордостята имъ достигнала до тамъ, што като забораили себѣ си, не са даже нито поздравявали единъ други! Въ Бургаъ имало единъ книжаринъ, койго продавалъ протестанизмъ!

Въ 9 ви брой на Виенския листъ „L'Orientale“ отъ 19 тога, има една любопитна статия върху нашитѣ работи, особено върху днешната камара въ София, остава да ъ приведемъ и помѣтимъ въ същностъ въ идущия си брой. Огъ неж читателитѣ ни ще виджтъ какво понятие иматъ въ самата Виена за нашитѣ работи.

Отъ днешнитѣ ни корресонденции изъ София, върху дѣлата на събраието, може да се заключи, че г-да представителитѣ сж на мнѣние, да повържтъ джандармерията пакъ подъ административната гражданска властъ, защото така както е днесъ, нѣмало отъ неж никаква полза! Вижда се на нашитѣ консерватори, почна да имъ дохожда ума, почнахъ да усѣщатъ кое е полезно, а кое не. Върху това остава да поговоримъ по-ваобширно.

Огъ много мѣста изъ нашеско, особено изъ Раховския окръгъ, селянитѣ са оплакватъ отъ произволитѣ на селскитѣ натраени кметове, които вършали сичко по кефа си и се отнасли грубо съ насѣленіето. Народа тегли, като не знае кому да се оплаче, на кога да събщи болкитѣ си. Желателно е да се обрне внимание върху дѣлата и постѣпкитѣ на селскитѣ кметове, които сж забораили себѣ си и да се избави насѣленіето отъ тѣхнитѣ зулуми. Една безпристрастна ревизия, навѣрно ще открие не малки злоупотребления въ тия необуздали селски паша. Огъ село Вогово (Русенско) селянитѣ идвахъ нѣколко пъти и ни се молихъ да обнародваме злоупотребленията на тѣхния кметъ (турчинъ), които биле извѣстни комуто се слѣдва. — Н. Пр. Ген. Соболевъ, ще принесе голѣма услуга на Българ. народъ, ако подѣбствува да се избержтъ частъ по скоро нови кметове, защото тия сж станали товаръ на народа.

Руссенекитѣ бабтисти прекржтителитѣ, които са установихъ тукъ, слѣдвали да прекржщаватъ, когото сполучжтъ да измамжтъ въ своята велика цѣрния, безъ да има кой да имъ принятетвува; само сега не каняли вече посѣтителитѣ, но при заключени врата и по-предназиливо си вършали работата. Въ насъ сѣкии може да върши каквото иска, само либералитѣ са приследватъ.

Тѣжъ годишната зима въ насъ отъ зачало бѣше дѣждовита, отъ послѣ замръзна земята и едвამъ сега навали малко снѣгъ. Приказватъ, че на вѣждѣ отъ самъ Балканя не ваяло снѣгъ, което не бѣше благоприятно за посѣвитѣ.

Полугодишния испитъ въ Русенското реално училище са свършилъ прѣди нѣколко дни, слѣдъ испита

нѣкой отъ ученицитѣ напуснали училището. Ние мислимъ, че този испитъ трѣбваше да егане въ зачалото на мѣсць Февруаръ, а не тожкоъ рано.

На телеграфъ-пощенскитѣ чиновници се предписало за послѣденъ пѣгъ да си направятъ униформитѣ въ едно кратко врѣме, а не са питатъ, отъ гдѣ ще зематъ пари.

Послѣдната поща изъ Гърново на 15 тога пристигна въ Руссе нѣколко часа по послѣ, по причина на неприятното врѣме, което трая два дни. Силната виелица прекрати за нѣкой день пътуванията и съобщенията.

Единъ приятель ни пише слѣдующето:

Отъ отечеството ми Криво рѣчна Паланка (Македония) днесъ получихъ писмо, въ което ми явяватъ, че закарали на заточение 12 души най-отличнитѣ граждани, мѣжду които в трима свѣщенници и единъ мой братовчедъ. До гдѣто ги закарали до гр. Велесъ, трима умирагъ по пътя отъ бой и мъчение, а единъ т. е. братовчедъ ми, останалъ безъ зрѣние, като му истекли очитѣ. Подобни ужаси сж на дневенъ рѣдъ въ Македония!

Тумболата“ въ газиното Кондордния въ Руссе имала опредѣленъ часъ и минута! когато се съберяли рѣвноситѣ играчи и любители на тѣзи мода игра, нестроивали съ крака, удряли съ рѣцѣ и това служало за знакъ че трѣбва да се започне играта! Минутно се раздавали табличкитѣ и кукурузенитѣ зърна и каменджията захващалъ съ сладковучния си гласецъ да вика: Сорокъ, сорокъ три, пядесетъ, гранд-папа, томбола! Отидохъ паричкитѣ на играчитѣ! — Каква благородна игра, какво полезно занимание, какъвъ гигантски уснѣхъ, каква славна препорѣка за тия, които участвуватъ въ тѣзи комарджийска игра!!! Блазѣ имъ на дупната.

ГОТОВА ОТПЕЧАТАНА
КАССОВА КНИГА
за
Градскитѣ общински управления
отъ 350 листа

Намира се за продажъ при печатницата на в. „Славянинъ“ въ Руссе.

ГОТОВИ КНИГИ
ДНЕВНИКЪ И ГЛАВНА
за
Земледѣлческитѣ Касси по 200
листа сѣка
и
ЗАПИСИ
за същитѣ касси
Намира се за продажъ при печатницата на в. „Славянинъ“ въ Русчукъ.

Скоро печатницата на в. „Славянинъ“ въ Русчукъ, се нуждае отъ двама словослагатели, които да знажъ свободно да нарежджтъ; желающитѣ да занемжтъ тия мѣста нека се отнесжтъ за споразумѣние до речената печатница.

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА
Мнозина Г-да поржчватъ да имъ са испраца вѣстникъ, а не внасятъ и стойността му. Обявваме за всеобщо знание, че всѣка порѣчка която не е придружена съ стойността, ще остава безъ послѣдствие.

Русчукъ скоро-печатница на в. „Славянинъ“.